

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.

MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne

Čj. 829/2012-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR

Burešova 20

657 37 Brno

Věc: obv. J.V. - stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Teplicích sp.zn. 4 T 151/2011 (3 svazky)

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněné J.V.

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 20.9.2011 č.j. 4 T 151/2011-452.

Rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 20.9.2011 č.j. 4 T 151/2011-452 byla obviněná uznána vinnou zločinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku a přečinem poškozování věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kterých se dopustila tím, že jako jediná jednatelka společnosti V., s.r.o., poté, co dne 14.10.2009 obdržela na svůj soukromý bankovní účet vedený u Raiffeisenbank, a.s., na kterém byl v té době zůstatek ve výši 23,57 Kč, částku ve výši 674.313,70 Kč určenu od společnosti V.S., s.r.o., jako doplatek prací provedených společností V., s.r.o.,

- dne 14.10.2009 na pobočce Raiffeisenbank, a.s., vybrala v hotovosti částku ve výši 100.000,- Kč,
- dne 15.10.2009 na pobočce Raiffeisenbank, a.s., vybrala v hotovosti částku ve výši 550.000,- Kč,
- dne 27.10.2009 na pobočce Raiffeisenbank, a.s., zaslala ze svého bankovního účtu na bankovní účet Advokátní kanceláře částku ve výši 18.925,- Kč určenou na uhrazení nákladů řízení vzniklých v jejím soukromém soudním sporu,
- dne 21.10.2010 na pobočce Raiffesenbank, a.s., vybrala v hotovosti částku ve výši 3.000,- Kč,

po takto provedených operacích tvořil zůstatek na předmětném bankovním účtu částku ve výši 1.563,70 Kč a ten byl užit na úhradu bankovních poplatků, přičemž za situace, kdy v této době společnost V., s.r.o., neměla žádný další zpeněžitelný majetek, který by mohl být užit k uspokojení věřitelů, z takto vybraných finančních prostředků použila pouze částku ve výši 100.039,- Kč na úhradu závazků společnosti V., s.r.o., a zbylou část ve výši 574.274,70 Kč použila za přesně nezjištěným účelem pro svou vlastní potřebu, přičemž tato částka mohla být použita k uspokojení věřitelů společnosti V., s.r.o., a jejich pohledávek, zejména organizace T.S. – I. s pohledávkou ve výši 127.727,- Kč, společnosti Telekom Czech Republic, a.s., s pohledávkou ve výši 40.001,64 Kč, OSSZ Teplice s pohledávkou ve výši 768.468,- Kč, společnosti VoZP České republiky s pohledávkou ve výši 56.109,- Kč a společnosti DC G., spol. s r.o., s pohledávkou ve výši 1.400.419,10 Kč.

Okresní soud v Teplicích uložil obviněné úhrnný trest odnětí svobody podle § 206 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku v trvání 2,5 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 5 roků a dále obviněné uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokury u obchodních společností a družstev na dobu 4 roků.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu soud rozhodl o povinnosti obviněné k náhradě škody poškozeným:

- organizaci T.S. – I. ve výši 112.727,- Kč,
- společnosti Telekom Czech Republic, a.s., ve výši 40.002,- Kč, se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu škody byla společnost podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

- OSSZ Teplice ve výši 151.130,- Kč,
- VoZP České republiky ve výši 56.109,- Kč a
- společnosti DC G., spol. s r.o., ve výši 1.400.419,- Kč, se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu škody byla společnost podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Rozsudek Okresního soudu v Teplicích nabyl právní moci ve dne 20.9.2011, neboť obviněná i státní zástupce se po jeho vyhlášení vzdali práva na odvolání.

Ze shora uvedeného vyplývá, že soud uložil obv. J.V. nahradit škodu v celkové výši 1.760.387,- Kč.

Pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 20.9.2011 sp.zn. 4 T 151/2011 byl porušen zákon v ustanovení § 228 odst. 1 a § 229 odst. 2 trestního řádu v neprospěch obv. J. V.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li tento zákona jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisku skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních, případně na řízení před jiným příslušným orgánem odkáže soud poškozeného také se zbytkem jeho nároku, jestliže mu nárok z jakéhokoli důvodu přizná jen z části.

Z trestního řízení a potažmo též ze znění výroku zmíněného rozsudku Okresního soudu v Teplicích vyplývá, že obviněná způsobila zločinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku škodu společnosti V., s.r.o., ve výši 574.274,70 Kč. Škodu u přečinu poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kde jsou poškozené shora uvedené organizace či společnosti, představuje hodnota zatajeného či zcizeného majetku dlužníka, tj. společnosti V., s.r.o., který by bylo možno použít k uspokojení pohledávek věřitelů, kdyby si dlužník nepočíнал způsobem uvedeným v citovaném ustanovení. Proto za tuto škodu je třeba považovat v konkrétní trestní věci právě částku 574.274,70 Kč, neboť z této částky mohli být věřitelé, byť jen částečně, uspokojeni. Souhrn výše pohledávek a částek, se kterými se jednotliví poškození (věřitelé) připojili k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, je vyšší než výše způsobené škody

obviněnou. Vzhledem k této skutečnosti mohli být zjištění věřitelé uspokojeni z částky představující způsobenou škodu v poměrné výši velikosti svých pohledávek, tj. procentuálním poměrem k celkové výši pohledávky.

Shora naznačeným způsobem byl porušen zákon v neprospěch obviněné Jiriny Verbířové, a proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 20.9.2011 č.j. 4 T 151/2011-452, který nabyl právní moci dne 20.9.2011, byl porušen zákon v ustanoveních § 228 odst. 1 a § 229 odst. 2 trestního řádu v neprospěch obviněné J.V.,
2. podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil napadený rozsudek v části týkající se výroku o náhradě škody, a
3. dále postupoval podle § 271 odst. 2 trestního řádu.

NS ČR vyhověl dne 23.1.2013 pod sp.zn. [5 Tz 101/2012](#)